

ΜΑΡΙΑ ΔΡΙΜΗ

Όλες εκείνες οι εικόνες

2020

Όλες εκείνες οι εικόνες

Το θεατρικό έργο *Όλες εκείνες οι εικόνες* της Μαρίας Δριμή διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού-Μη Εμπορική Χρήση-Όχι Παράγωγα Έργα]

Φωτογραφία εξωφύλλου: Μαρία Δριμή (2010)

Το παρόν αποτελεί προϊόν μυθοπλασίας. Τα πρόσωπα, τα ονόματα και οι καταστάσεις είναι φανταστικά και οποιαδήποτε ομοιότητα είναι συμπτωματική και δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα.

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με τη συγγραφέα.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Η Μαρία Δριμή γεννήθηκε στην Αθήνα το 1968. Είναι ιατρός Παθολόγος-Εντατικολόγος και εργάζεται σε Μονάδα Εντατικής Θεραπείας του ΕΣΥ. Είναι πτυχιούχος Φιλολογίας ΕΚΠΑ με κατεύθυνση Μεσαιωνικής και Νεοελληνικής Φιλολογίας. Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια δημιουργικής γραφής. Διηγήματά της έχουν δημοσιευθεί σε λογοτεχνικά περιοδικά και έχουν διακριθεί σε λογοτεχνικούς διαγωνισμούς. Τα θεατρικά της έργα *Εν τόπω χλοερώ*, *Ούριος άνεμος* και *Από έδρας* κυκλοφορούν ελεύθερα στο διαδίκτυο.

Email: maria.drimi@gmail.com

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 6932768188

Το θεατρικό έργο *Όλες εκείνες οι εικόνες* απέσπασε 3ο βραβείο στον διαγωνισμό «Σε κλειστό κύκλο» της Ένωσης Θεατρικών Συγγραφέων Κύπρου (2020).

Περιεχόταν σε συλλογικό τόμο με τα υπόλοιπα βραβευμένα έργα του διαγωνισμού, ο οποίος εκδόθηκε σε περιορισμένο αριθμό αντιτύπων από τις Βιβλιοεκδόσεις Αναζητήσεις το 2020.

*Αυτό που αποκαλούμε τυφλότητα το μόνο που κάνει είναι να καλύπτει το φείνεσθαι των
όντων και των πραγμάτων, αφήνοντάς τα άθικτα κάτω απ' το μαύρο πέπλο της.*

Ζοζέ Σαραμάγκου

ΠΡΟΣΩΠΑ

Σοφία (75): συνταξιούχος δασκάλα, χήρα, διαβητική, τυφλή

Αντιγόνη (27): άνεργη αισθητικός, με μια πρόσφατη διαλυμένη σχέση

ΣΚΗΝΙΚΟ

Το καθιστικό στο σπίτι της Σοφίας. Μια πολυθρόνα, ένας καναπές, ένα τραπέζι και πάνω του ένα λάπτοπ, μια βιβλιοθήκη γεμάτη βιβλία.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Στην αρχή της πανδημίας από τον κοροναϊό, η Σοφία, συνταξιούχος δασκάλα και τυφλή, προσλαμβάνει την Αντιγόνη να μείνει μαζί της στο διάστημα της καραντίνας. Η σχέση των δύο γυναικών περνάει πολλά στάδια, αποκαλύπτοντας τις ιστορίες τους και φέρνοντάς τις πιο κοντά.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

Η Σοφία στην πολυθρόνα της και η Αντιγόνη απέναντι στην καρέκλα. Η Αντιγόνη διαβάζει στη Σοφία ένα βιβλίο.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: «... Αυταί υπήρξαν αι τελευταίαι λέξεις της. Η γραία Χαδούλα εύρε τον θάνατον εις το πέραμα του Αγίου Σώστη, εις τον λαιμόν τον ενώνοντα τον βράχον του ερημητηρίου με την ξηράν, εις το ήμισυ του δρόμου, μεταξύ της θείας και της ανθρωπίνης..»

ΣΟΦΙΑ: ανθρωπίνης!

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: ...ναι... ανθρωπίνης... δικαιοσύνης. Ουφ. (κλείνει το βιβλίο)

ΣΟΦΙΑ: εις το ήμισυ του δρόμου--

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Φοβήθηκα ότι δεν θα τέλειωνε ποτέ.

ΣΟΦΙΑ: μεταξύ της θείας και της ανθρωπίνης δικαιοσύνης.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Αφού το ξέρετε απέξω, γιατί--

ΣΟΦΙΑ: --σου ζητάω να μου διαβάζεις;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ναι. Εννοώ--

ΣΟΦΙΑ: Μου αρέσει να τις ακούω.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Να τις ακούτε;

ΣΟΦΙΑ: Τις λέξεις. Οι λέξεις είναι ήχος, πρέπει να λέγονται, να ακούγονται.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Πρέπει και να τις καταλαβαίνουμε όμως.

ΣΟΦΙΑ: Ο Παπαδιαμάντης έχει ιδιαίτερη γλώσσα. Μπορεί να είναι καθαρεύουσα, είναι όμως κατανοητή.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Δεν την μπορώ την καθαρεύουσα.

ΣΟΦΙΑ: Ήταν μια σύμβαση. Την ανέχτηκαν αρκίετες γενιές.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Δεν την καταλαβαίνω. Απορώ πώς τη διδάξατε.

ΣΟΦΙΑ: Δεν είχα επιλογή. Πάντως, εκείνα τα χρόνια μαθαίναμε γράμματα στα παιδιά.

[Μικρή σιωπή]

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Πώς θέλετε το γάλα σας; Ζεστό ή κρύο;

ΣΟΦΙΑ: Πόσους νεκρούς είχαν χθες; Είπαν;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Όχι ακόμα. Κρύο ή ζεστό;

ΣΟΦΙΑ: Δεν θέλω γάλα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τι θα φάτε για πρωινό;

ΣΟΦΙΑ: Αυτός ο ανόητος θα τους ριξει στον γκρεμό.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Πείτε μου τι να σας φέρω και μετά θα ανοίξω να δούμε.

ΣΟΦΙΑ: Τώρα να μπεις.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Εντάξει. *(ανοίγει το λάπτοπ και περιμένει)* Αν είχατε τουλάχιστον μια τηλεόραση...

ΣΟΦΙΑ: Δεν είχα ποτέ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Παίζει να είστε η μόνη πάνω στη γη.

ΣΟΦΙΑ: Δεν μου χρειάστηκε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Σε όλους χρειάζεται. Όπως το ψυγείο, το πλυντήριο--

ΣΟΦΙΑ: Πόσους νεκρούς;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Μισό...

ΣΟΦΙΑ: Λεπτό.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τι λεπτό;

ΣΟΦΙΑ: Μισό λεπτό. Αυτή είναι η φράση. Τι πάει να πει «μισό», έτσι ξεκάρφατο, χωρίς ουσιαστικό;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Πάει να πει «μισό λεπτό». *(κοιτάζει την οθόνη)* Διακόσιοι εννιά νεκροί.

ΣΟΦΙΑ: Σε μία μέρα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Είναι μεγάλος πληθυσμός.

ΣΟΦΙΑ: Είναι μεγάλος μαλάκας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: *(γελάει)* Κυρία Σοφία, πώς μιλάτε έτσι...

ΣΟΦΙΑ: Είναι παρανοϊκός. Θα τους αφανίσει με αυτή την ανοησία. Ανοσία της αγέλης.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Κι άλλες χώρες ακολουθούν αυτή την τακτική.

ΣΟΦΙΑ: Δεν είναι μόνο αυτός τρελός. Υπάρχουν κι άλλοι.

[Σιωπή]

ΣΟΦΙΑ: Σήμερα έχει βάρδια όλη μέρα;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Έτσι έγραψε χθες.

ΣΟΦΙΑ: Πήγε για καλύτερα εκεί και ορίστε...

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Πού να το ήξερε... Όμως νόμιζα ότι έχει χρόνια στην Αγγλία.

ΣΟΦΙΑ: Δέκα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τότε έχει συνηθίσει.

ΣΟΦΙΑ: Τον θάνατο; Δεν συνηθίζεται.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τη δουλειά του. Τη ζωή εκεί.

ΣΟΦΙΑ: Εκεί δεν υπάρχει ζωή. Μόνο σπίτι νοσοκομείο, νοσοκομείο σπίτι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Το Λονδίνο είναι υπέροχη πόλη.

ΣΟΦΙΑ: Το γάλα μου. Κρύο.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: *(σηκώνεται)* Είπατε ότι δεν θέλατε γάλα. Πουθενά δεν σας βρίσκω...

[Φεύγει και επιστρέφει με μια κούπα. Πηγαίνει κοντά στη Σοφία και της τη βάζει στα χέρια].

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Να σας το δώσω εγώ;

ΣΟΦΙΑ: Τι είμαι, μωρό;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Για να μη λερωθείτε.

ΣΟΦΙΑ: Βάλε τον Παπαδιαμάντη στη θέση του. Φέρε τον Τερζάκη.

[Η Αντιγόνη πηγαίνει στη βιβλιοθήκη].

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Πού είναι ο... πώς τον είπατε;

ΣΟΦΙΑ: Τερζάκης. Δεύτερο ράφι, τέρμα δεξιά.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τερζάκης. Ναι. «*Η μενεξεδένια πολιτεία*». Ωραίος τίτλος.

ΣΟΦΙΑ: Πήγαινε στο έκτο κεφάλαιο. Εκεί που ο Μαρούκης πάει στο καφενείο.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: *(ξεφυλλίζει)* Το βρήκα. «*Πολλές φορές ξαναγύρισε ο Μαρούκης στο καφενείο της μικρής πλατείας. Κάθισε στη συνηθισμένη του θέση της γωνιάς, ήπιε καφέ, χάζεψε, μα δίχως να ξανασυναντήσει τον γέρο κύριο που τον είχε απρόοπτα συντροφέψει τη μέρα εκείνη...*»

ΣΟΦΙΑ: Είσαι όμορφη;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: *(αφήνει το βιβλίο)* Ορίστε;

ΣΟΦΙΑ: Είσαι όμορφη; Έχεις ωραία φωνή.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τι να πω... Κάποιοι λένε... *(ακούγεται συγκινημένη)*

ΣΟΦΙΑ: Πάρε το φλιτζάνι. Τέλειωσα.

[Η Αντιγόνη σηκώνεται και πλησιάζει την πολυθρόνα της Σοφίας. Της παίρνει το φλιτζάνι και το ακουμπάει στο τραπεζάκι. Σκουπίζει ένα δάκρυ].

ΣΟΦΙΑ: Έλα κοντά. Σκύψε λίγο.

[Η Αντιγόνη σκύβει μπροστά από τη Σοφία. Η Σοφία βάζει τα χέρια της στο πρόσωπο της Αντιγόνης].

ΣΟΦΙΑ: Πρέπει να είσαι όμορφη. Έχεις ωραία ζυγωματικά. Μακριά μαλλιά. Μα... κλαις;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: *(κλαίγοντας σιγανά)* Όχι. Πώς σας ήρθε;

ΣΟΦΙΑ: Τα μάγουλά σου είναι υγρά.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Έβαλα... κρέμα.

ΣΟΦΙΑ: Πάντως είσαι όμορφη. Τη νιώθω την ομορφιά σου στα δάχτυλά μου.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: *(με λυγμούς)* Ας το σταματήσουμε αυτό.

ΣΟΦΙΑ: Τι έχεις, παιδί μου;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τίποτα. Ας διαβάσουμε παρακάτω.

ΣΟΦΙΑ: Εντάξει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: *«Συγκεφαλαίωνε τη ζωή του. Πατώντας τα τριάντα, είχε την πεποίθηση, καθώς πολλοί, πως πάει πια, κλείνει το σπουδαιότερο κεφάλαιο της ύπαρξής του».* Με συγχωρείτε...

[Η Αντιγόνη αφήνει το βιβλίο στο τραπέζι και βγαίνει κλαίγοντας από το δωμάτιο].

ΤΕΛΟΣ ΣΚΗΝΗΣ

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Η Αντιγόνη είναι όρθια πίσω από την πολυθρόνα της Σοφίας και τη χτενίζει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Έχετε υγιή μαλλιά.

ΣΟΦΙΑ: Σιγά! Με πονάς.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Πρέπει να γίνετε όμορφη. Σε μισή ώρα έχετε skype με τον Πέτρο.

ΣΟΦΙΑ: Έχει και εικόνα;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Αν αφήσει ανοιχτή την κάμερα.

ΣΟΦΙΑ: Τι κρίμα--

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Την άλλη φορά την είχε κλειστή.

ΣΟΦΙΑ: --που δεν μπορώ να τον δω--

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Θα τον ακούσετε όμως.

ΣΟΦΙΑ: Έχει τα μάτια μου.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ναι;

ΣΟΦΙΑ: Αυτά που είχα. Το μόνο που πήρε από μένα. Στα άλλα είναι φτυστός ο πατέρας του.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Είναι γοητευτικός.

ΣΟΦΙΑ: Του το είχα πει. Να μη φύγει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Δεν υπάρχουν δουλειές εδώ. Κι αυτός που είναι γιατρός...

ΣΟΦΙΑ: Έφυγε για κείνη.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τη γυναίκα του;

ΣΟΦΙΑ: Ναι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Είναι Αγγλίδα;

ΣΟΦΙΑ: Ισπανίδα. Πολλά χρόνια στο Λονδίνο.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Γιατρός κι εκείνη;

ΣΟΦΙΑ: Εικαστικός. Ζωγράφος και γλύπτρια.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Αα...

ΣΟΦΙΑ: Ο Πέτρος αγαπάει καθετί παράξενο. Από παιδί ήταν έτσι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: (γελώντας) Είναι παράξενη η...

ΣΟΦΙΑ: Μπεατρίς.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ωραίο όνομα.

ΣΟΦΙΑ: Είναι ιδιαίτερη. Καθόλου συνηθισμένη.

[Η Αντιγόνη τελειώνει το χτένισμα και επιθεωρεί το αποτέλεσμα].

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Σας έκανα κούκλα. Και στην τηλεόραση μπορείτε να βγείτε.

ΣΟΦΙΑ: (εύθυμα) Δεν θα μπορούσα να με δω έτσι κι αλλιώς. Ούτε μάτια έχω ούτε τηλεόραση.

[Σιωπή]

ΣΟΦΙΑ: Δεν είμαι πολύ καλή παρέα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Είστε μια χαρά.

ΣΟΦΙΑ: Είμαι μια δύστροπη και βαρετή γριά.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Εγώ νιώθω καλά εδώ μαζί σας.

ΣΟΦΙΑ: Πώς γίνεται;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τι εννοείτε;

ΣΟΦΙΑ: Ένα νεαρό κορίτσι κλεισμένο εδώ μέσα, άγνωστο για πόσο, μαζί με μια τυφλή γριά. Πώς γίνεται να νιώθεις καλά;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ξεχνιέμαι.

ΣΟΦΙΑ: Από τι;

[Μικρή σιωπή]

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Κυρία Σοφία...

ΣΟΦΙΑ: Ναι;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Αφήστε με να σας βάλω λίγο χρώμα.

ΣΟΦΙΑ: Τι χρώμα;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Να σας κάνω ένα ελαφρό μακιγιάζ.

ΣΟΦΙΑ: Τρελάθηκες;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Σας ορκίζομαι! Θα είναι κάτι λίγο. Ίσα που θα φαίνεται.

ΣΟΦΙΑ: *(θυμωμένα)* Να με κάνεις περίγελο;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Όχι! Ίσα που θα τονίσω λίγο τα χαρακτηριστικά σας.

ΣΟΦΙΑ: Οι άνθρωποι της ηλικίας μου μόνο για ένα λόγο βάζονται.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Για ποιον;

ΣΟΦΙΑ: Για τον Χάρο. Στην κηδεία τους.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τι κουβέντες είναι αυτές!

ΣΟΦΙΑ: Τα χρώματα δεν πιάνουν στα ζαρωμένα πρόσωπα, στις ρυτίδες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Μα δεν έχετε ρυτίδες...

ΣΟΦΙΑ: *(με αληθινή απορία)* Δεν έχω;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ελάχιστες. Έχετε πολύ φρέσκο πρόσωπο.

ΣΟΦΙΑ: Αλήθεια;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Πόσα χρόνια είστε... Ενωώ...

ΣΟΦΙΑ: Τυφλή; Καμιά δεκαριά. Στην αρχή έβλεπα και μερικές σιιές. Ύστερα τίποτα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Πρέπει να είναι--

ΣΟΦΙΑ: Σκοτάδι. Πηχτό σαν πίσσα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Λυπάμαι.

ΣΟΦΙΑ: Όχι. Μη με λυπάσαι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Δεν ήθελα να πω αυτό...

ΣΟΦΙΑ: Εσύ τι βλέπεις;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τι εννοείτε;

ΣΟΦΙΑ: Τι βλέπεις εδώ μέσα;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ένα... δωμάτιο. Ένα καθιστικό.

ΣΟΦΙΑ: Πώς είναι;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Εεεε... Άνετο. Ευχάριστο.

ΣΟΦΙΑ: Δεν θέλω κρίση. Περιγραφή θέλω.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: (γελάει) Τώρα μιλάτε σαν δασκάλα.

ΣΟΦΙΑ: Όχι «σαν» δασκάλα. Ως δασκάλα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Έχει διαφορά;

ΣΟΦΙΑ: Τεράστια. Το «σαν» με παρομοιάζει με δασκάλα, ενώ δεν είμαι. Το «ως» μου αποδίδει την ιδιότητα της δασκάλας, την οποία έχω.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: (γελάει) Θα φύγω με πτυχίο από δω!

ΣΟΦΙΑ: Λες να κρατήσει τόσο;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τι;

ΣΟΦΙΑ: Η καραντίνα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ποιος το ξέρει; Ούτε οι ειδικοί δεν μπορούν να προβλέψουν.

ΣΟΦΙΑ: Φοβάσαι;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Όχι. Δεν με νοιάζει.

ΣΟΦΙΑ: Είσαι νέα, γι' αυτό. Οι νέοι δεν παθαίνουν τίποτα από τον ιό.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Δεν με νοιάζει ό, τι και να μου συμβεί. Ακόμα κι αν κολλήσω.

ΣΟΦΙΑ: Για πες...

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τι;

ΣΟΦΙΑ: Αυτό που σε τρώει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τίποτα δεν με τρώει.

ΣΟΦΙΑ: Τότε πες μου τι βλέπεις στο καθιστικό.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: *(γελάει)* Γυρίσαμε στο παιχνίδι; Ωραία λοιπόν! Βλέπω έναν τριθέσιο καναπέ, μια πολυθρόνα, ένα τραπέζακι και μια βιβλιοθήκη με... αμέτρητα βιβλία.

ΣΟΦΙΑ: Αρκετά καλά. Αλλά όχι άριστα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: *(γελάει)* Πρέπει να ήσασταν αυστηρή.

ΣΟΦΙΑ: Όσο χρειαζόταν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τι άλλο έπρεπε να πω;

ΣΟΦΙΑ: Αυτά που βλέπεις.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Μα σας τα είπα!

ΣΟΦΙΑ: Τότε να σε ρωτήσω εγώ, που δεν βλέπω.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ρωτήστε με.

ΣΟΦΙΑ: Πώς είναι ο καναπές; Παλιός; Καινούριος;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Μμμ... Παλιός φαίνεται.

ΣΟΦΙΑ: Από πού το καταλαβαίνεις;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Το ύφασμα είναι λίγο ξεθωριασμένο.

ΣΟΦΙΑ: Παντού;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Κυρίως στη μέση. Εκεί που κάθονται.

ΣΟΦΙΑ: Ποιοι;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Που έχουν καθίσει... Που κάθονταν όλα τα χρόνια οι άνθρωποι.

ΣΟΦΙΑ: Καλά το πας. Ποιοι άνθρωποι;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Οι επισκέπτες. Και εσείς... Ο Πέτρος. Και ο σύζυγός σας.

ΣΟΦΙΑ: Εκείνος καθόταν σε τούτη την πολυθρόνα και διάβαζε. Όχι βιβλία. Μόνο εφημερίδες. Τις ξεκοιάλιζε. Μέχρι και τις αγγελίες. Καμιά φορά μου τις διάβαζε μεγαλόφωνα και νευρίαζα. Όμως πολλές από αυτές τις αγγελίες τις θυμάμαι ακόμα. Ένας κάποτε ζητούσε ιερέα εχέμυθο να εξομολογηθεί! Μου έχει μείνει αυτή η αγγελία. Βλέπω ακόμα τον Σπύρο να μου τη διαβάσει και να γελάει στραβά.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ο Σπύρος ήταν ο άντρας σας;

ΣΟΦΙΑ: Ναι. Ο πρώτος κι ο τελευταίος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Πότε τον χάσατε;

ΣΟΦΙΑ: Πριν δεκαπέντε χρόνια. Όταν ο Πέτρος ήταν στο αγροτικό.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Πρέπει να ήταν δύσκολο.

ΣΟΦΙΑ: Στην αρχή πολύ. Όμως ο καιρός το μαλάκωσε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Είστε δυνατή.

ΣΟΦΙΑ: Όλοι είμαστε. Απλώς δεν το ξέρουμε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Εγώ δεν είμαι.

ΣΟΦΙΑ: Αν χρειαστεί, θα γίνεις.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Χρειάστηκε.

[Σιωπή]

ΣΟΦΙΑ: Το τραπεζάκι πώς είναι;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Αυτό εδώ;

ΣΟΦΙΑ: Ναι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ορθογώνιο, χαμηλό. Έχει επάνω φωτογραφίες. Μία δική σας...

ΣΟΦΙΑ: Μη μου περιγράφεις φωτογραφίες! Να μου πεις πώς είναι το τραπεζάκι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Σας είπα... Επίσης, έχει μερικές γρατζουνιές επάνω του.

ΣΟΦΙΑ: Βλέπεις μια βαθιά γρατζουνιά στη γωνία όπως κοιτάζεις αριστερά;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: *(ρίχνει μια ματιά)* Α, ναι. Είναι αρκετά μεγάλη.

ΣΟΦΙΑ: Ο Πέτρος. Πέταξε ένα βάζο με τη μπάλα του. Παίζει μπάσκετ μέσα στο σπίτι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Παίζει ή... έπαιζε;

ΣΟΦΙΑ: «Παίζει» είπα; Έπαιζε εννοώ. Μπερδεύτηκα γιατί τον βλέπω μπροστά μου. Παιδί, να παίζει με τη μπάλα μέσα στο σπίτι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Σας έρχονται στο μυαλό οι αναμνήσεις...

ΣΟΦΙΑ: Όχι, καθόλου. Μου έρχονται στα μάτια ζωντανές εικόνες, οι εικόνες που έχω δει. Και είμαι τυχερή, γιατί έχω δει πολλές. Όλες εκείνες οι εικόνες έρχονται και μου διώχνουν το σκοτάδι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Καταπληκτικό.

ΣΟΦΙΑ: Να το κάνεις κι εσύ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ποιο;

ΣΟΦΙΑ: Να μαζεύεις εικόνες από αυτά που αγαπάς. Κι όταν νιώθεις μόνη και αδύναμη, να τις βλέπεις.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: *(ετοιμάζεται να κλάψει)* Η ώρα πέρασε. Πρέπει να συνδεθούμε στο skype. Θα σας κάνει κλήση ο Πέτρος.

ΣΟΦΙΑ: Είμαι καλή;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Κούκλα! Μου έρχεται να σας φιλήσω, αλλά δεν κάνει.

ΣΟΦΙΑ: Γιατί;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Μη σας κολλήσω κανέναν ιό.

ΣΟΦΙΑ: Φίλα με. Δεν παθαίνω τίποτα.

[Η Αντιγόνη της δίνει ένα φιλί στο μέτωπο και της διορθώνει λίγο τα μαλλιά].

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Μα είστε στ' αλήθεια μια κούκλα. *(Παίρνει το λάπτοπ και πλησιάζει κοντά στη Σοφία).* Για να δούμε αν έχει μπει ο Πέτρος...

ΤΕΛΟΣ ΣΚΗΝΗΣ

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

Η Σοφία στην πολυθρόνα της και η Αντιγόνη κοιτάζει το λάπτοπ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Έχουν σημάδια γύρω από τα μάτια. Γρατζουνιές από τα προστατευτικά γυαλιά. Μερικοί είναι ντυμένοι σαν αστροναύτες.

ΣΟΦΙΑ: Κι ο Πέτρος τέτοια στολή φοράει. Έτσι μου είπε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Αν μπορούσατε να δείτε την εικόνα αυτού του γιατρού. Φαίνεται έτοιμος να καταρρεύσει.

ΣΟΦΙΑ: Να τριγυρνάει γύρω σου ο θάνατος και να μην ξέρεις ποιον να πρωτοκοιτάξεις.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Οι άρρωστοι πεθαίνουν μόνοι τους. Χωρίς επισκεπτήριο.

ΣΟΦΙΑ: Ποιος θα το πίστευε... Τον εικοστό πρώτο αιώνα να αφανίζει τον πλανήτη ένας ιός. Ένα τίποτα, που δεν το πιάνει το μάτι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Καλύτερα που δεν μπορείτε να δείτε αυτές τις εικόνες. Φορεία στους διαδρόμους... Κι ένα συνεδριακό κέντρο που το έχουν κάνει νοσοκομείο... Σαν αυτά που βλέπουμε στα πολεμικά ρεπορτάζ.

[Σιωπή. Η Αντιγόνη συνεχίζει να βλέπει ενημερώσεις στο λάπτοπ].

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Απίστευτο! Ανατριχιαστικό!

ΣΟΦΙΑ: Τι;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Έχουν ανοίξει ομαδικούς τάφους για να χωρέσουν τους πεθαμένους. Τους θάβουν χωρίς τελετή. Κι όλα αυτά στην Αμερική.

ΣΟΦΙΑ: Ήταν επόμενο να καταλήξουμε έτσι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τι εννοείτε; Το περίμενε κανένας όλο αυτό;

ΣΟΦΙΑ: Ο κόσμος, παιδί μου, έχει πάρει λάθος κατεύθυνση. Η ύβρις καταλήγει πάντα στην τήση.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Μα ποιος το φανταζόταν; Τα Χριστούγεννα βλέπαμε με τις φίλες μου τις εικόνες από την Κίνα και κάναμε πλάκα. Μας φαινόταν τόσο μακριά όλο αυτό.

ΣΟΦΙΑ: Όπως μας φαίνονται μακριά η πείνα της Αφρικής και οι πόλεμοι της Ασίας. Όμως η γη είναι στρογγυλή. Εύκολα κυλάει η δυστυχία από το ένα μέρος στο άλλο.

[Μικρή σιωπή]

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Κυρία Σοφία...

ΣΟΦΙΑ: Ναι;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Να σας φτιάξω τα νύχια;

ΣΟΦΙΑ: Εσύ βάλθηκες να με στείλεις στα καλλιστεία.

[Η Αντιγόνη παίρνει ένα νεσεσέρ από το τραπέζι και πλησιάζει τη Σοφία].

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Μόνο τα πετσάνια θα σας περιποιηθώ και θα σας βάλω ένα άχρωμο βερνίκι. Δυναμωτικό.

[Πιάνει το ένα χέρι της Σοφίας και το κοιτάζει].

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Έχετε τόσο όμορφα δάχτυλα. Θα σας ταιριαζε να παίζατε πιάνο.

[Αρχίζει να περιποιείται τα νύχια της Σοφίας].

ΣΟΦΙΑ: Μάλλον ακορντεόν. Αυτό δεν παίζουν οι τυφλοί; *(γελάει)* Δεν δοκίμασα ποτέ να μάθω μουσική.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Εγώ είχα κάνει μαθήματα με μια δασκάλα στο τέλος του δημοτικού.

ΣΟΦΙΑ: Και;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Σκρόπα. *(γελάει)*

[Σιωπή. Η Αντιγόνη συνεχίζει να φτιάχνει τα νύχια της Σοφίας].

ΣΟΦΙΑ: Πόσο ήσουν όταν έχασες τη μητέρα σου;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Β' Λυκείου.

ΣΟΦΙΑ: Βασανίστηκε;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τέλειωσε μέσα σε μήνες. Το φθινόπωρο το βρήκανε και το επόμενο καλοκαίρι πέθανε. Μέσα σε αφόρητους πόνους.

ΣΟΦΙΑ: Ο πατέρας σου;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Δεν είχαν καλή σχέση με τη μαμά. Ο θάνατός της μάλλον τον ανακούφισε. Βρήκε γρήγορα άλλη σύντροφο. Έχει ξαναπαντρευτεί. Έχουν κάνει κι ένα αγοράκι.

ΣΟΦΙΑ: Τον βλέπεις τον πατέρα σου;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Δυο τρεις φορές τον μήνα. Και στις γιορτές. Μιλάμε όμως στο τηλέφωνο.

ΣΟΦΙΑ: Να μην ξεκόψεις.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Απλώς δεν θέλω να είμαι μέσα στα πόδια του.

[Μικρή σιωπή]

ΣΟΦΙΑ: Η δουλειά; Πώς είναι;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Όλο και κάτι γίνεται. Ζητάνε αισθητικούς αριστερά και δεξιά.

ΣΟΦΙΑ: Τώρα τα ινστιτούτα είναι κλειστά, σωστά;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ήταν από τα πρώτα που κλείσανε. Μαζί με τα κομμωτήρια.

ΣΟΦΙΑ: Γι' αυτό ήρθες σε μένα. Θα γυρίσεις μόλις τελειώσει η καραντίνα, έτσι δεν είναι;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Θα δούμε.

ΣΟΦΙΑ: Υπάρχει περίπτωση να μη γυρίσεις;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Δεν θέλω να το συζητήσω.

ΣΟΦΙΑ: Δεν μ' εμπιστεύεσαι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Δεν είναι αυτό.

ΣΟΦΙΑ: Εμένα με συμφέρει να σ' έχω εδώ να με καλλωπίζεις. *(Γελάει)*. Όμως για σένα είναι ζωή αυτή;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Όσο κρατάει η καραντίνα, καλά είναι. Και στο σπίτι μόνη θα ήμουν.

ΣΟΦΙΑ: Δεν έχεις φίλο;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Όχι.

ΣΟΦΙΑ: Πώς κι έτσι;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Όλα πρέπει να τα ξέρετε;

ΣΟΦΙΑ: Αν θέλεις, μου λες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Είχα μια σχέση, αλλά τέλειωσε.

ΣΟΦΙΑ: Δεν πειράζει. Θα βρεις άλλον. Πολλοί νεαροί θα σε ήθελαν δίπλα τους.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Δεν θέλω εγώ όμως.

ΣΟΦΙΑ: *(γελάει)* Τι θα κάνεις; Θα μονάσεις;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Θέλω την ησυχία μου.

ΣΟΦΙΑ: Την ησυχία τη θέλουμε εμείς οι γέροι. Τα νιάτα θέλουν φασαρία, ζωή.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Θέλω να μείνω μόνη μου μερικό καιρό. Να σκεφτώ.

ΣΟΦΙΑ: Το μυαλό δουλεύει και με παρέα. Καλύτερα κιόλας μερικές φορές.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: *(τελειώνει με τα νύχια)* Ωραία. Σας τα έκανα τέλεια.

ΣΟΦΙΑ: Ευχαριστώ. Κρίμα να μην μπορώ να τα καμαρώσω.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Είναι κομμένα τετράγωνα, έχουν φύγει τα πετσάνια και είναι λίγο γυαλιστερά από το βερνίκι.

ΣΟΦΙΑ: Όσο ήμουν νέα, δεν τα έφτιαχνα ποτέ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τα περιποιημένα νύχια δίνουν άλλη φινέτσα στη γυναίκα.

ΣΟΦΙΑ: Αφού το λέει η αισθητικός, τι λόγο έχω εγώ, μια απόμαχη του μαυροπίνακα... *(γελάει)* Όσο ήμουν ακόμα στα σχολεία, τα νύχια μου ήταν μονίμως άσπρα από την κιμωλία.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Η κιμωλία ξεραίνει και την επιδερμίδα των δαχτύλων και τα νύχια. Έπρεπε να βυθίζετε τα χέρια σας σε μαλακτικό λάδι μία φορά την ημέρα, καλύτερα το βράδυ. Θα ήταν καθαρά και ενυδατωμένα.

ΣΟΦΙΑ: *(γελάει)* Δεν σε ήξερα τότε. Όταν γεννήθηκες, εγώ κόντευα στη σύνταξη.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Σας αγαπούσαν τα παιδιά;

ΣΟΦΙΑ: Με θεωρούσαν αυστηρή. Έπαιρνα συνήθως τα πιο μεγάλα παιδιά, Πέμπτη κι Έκτη.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Οι δασκάλες που είχα εγώ ήταν νέες. Γινόταν χαμός στην τάξη.

ΣΟΦΙΑ: Θυμάμαι ακόμα τους περισσότερους μαθητές μου. Ονόματα, πρόσωπα, ακόμα και τους γραφικούς χαρακτήρες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Είστε φοβερή! Πρέπει να έχετε έναν σκληρό μεγάλο σαν γήπεδο.

ΣΟΦΙΑ: Τι έχω; Σκληρό;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ο σκληρός δίσκος σας. Όπως οι υπολογιστές. Το μέρος που αποθηκεύει τα δεδομένα.

ΣΟΦΙΑ: Α, μάλιστα! *(γελάει)* Εσείς οι νέοι μιλάτε άλλη γλώσσα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Κυρία Σοφία...

ΣΟΦΙΑ: Ορίστε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Θα ήθελα να σας είχα δασκάλα.

ΣΟΦΙΑ: Λίγο αργά.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ίσως να ήμουν αλλιώς τώρα.

ΤΕΛΟΣ ΣΚΗΝΗΣ

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

*Η Σοφία στην πολυθρόνα της και η Αντιγόνη κάπως παράμερα μιλάει στο κινητό.
Προσπαθεί να μην ακούγεται, αλλά είναι εκνευρισμένη και άθελά της φωνάζει.*

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Πες μου επιτέλους τι θέλεις..... Όχι. Όχι. Σου ξαναλέω, όχι..... Δεν θέλω..... Μην επιμένεις, δεν θα αλλάξω γνώμη..... Δεν σε αφορά..... Θέλω να φύγεις από τη ζωή μου. Να μην σε ξαναδώ, να μην ξανακούσω ποτέ για σένα..... Παράτα με, ρε παιδί μου! Τι δεν καταλαβαίνεις;..... Μην με ξαναπάρεις τηλέφωνο, ακούς; (*αρχίζει να κλαίει*) Πα-ρά-τα με! Θα σε κλείσω τώρα..... Κλείνω....

[Κλείνει το τηλέφωνο. Σκουπίζει τα μάτια της με την παλάμη της. Προσπαθεί να ηρεμήσει. Πλησιάζει τη Σοφία].

ΣΟΦΙΑ: Εκείνος;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ποιος;

ΣΟΦΙΑ: Ο πρώην;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Θέλετε να σας φτιάξω κάτι να φάτε;

ΣΟΦΙΑ: Σε στενοχώρησε. Μην τον αφήνεις. Μην αφήνεις κανέναν να σε στενοχωρεί.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Δεν είναι στο χέρι μου.

ΣΟΦΙΑ: Παιδί μου, τι σου συμβαίνει; Τόσες μέρες μαζί, σε έμαθα. Σε βλέπω. Από τον τόνο της φωνής σου βλέπω την εικόνα σου. Βλέπω ακόμα και τη λύπη στο βλέμμα σου. Πες μου, σε παρακαλώ. Ίσως μπορώ να σε βοηθήσω. Πες ότι είμαι η γιαγιά σου.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Είμαι καλά. Θα μου περάσει.

ΣΟΦΙΑ: Μη σιας για κανέναν άντρα. Για κανέναν έρωτα. Οι έρωτες είναι σαν τα τρένα. Πάνε κι έρχονται. Κάποιο θα βρεθεί να σε πάρει και να σε ταξιδέψει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Δεν μου είπατε αν θέλετε κάτι να φάτε.

ΣΟΦΙΑ: Πας να μου ξεφύγεις, αλλά δεν με ξέρεις καλά. Τι είναι αυτό που σε βασανίζει;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Είναι μια περίεργη ιστορία που δεν είμαι έτοιμη να μοιραστώ. Ίσως αργότερα.

ΣΟΦΙΑ: Για μας τους γέροντες ο χρόνος κυλάει αλλιώς. Στο δικό σου αργότερα μπορεί να μην είμαι εδώ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Μα τι είναι αυτά που λέτε; Εσείς είστε μια χαρά.

ΣΟΦΙΑ: Η δική μου γιατί έλεγε «απέξω κούιλα κι από μέσα πανούιλα». Έτσι είμαι κι εγώ. Τα μέσα μου είναι όλα σάπια. Με σιγοτρώνει αυτό το καταραμένο το ζάχαρο. Γι' αυτό σου λέω, πες μου τώρα που είμαι εδώ. Αύριο μπορεί να μην είμαι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Θα σας πω. Αλλά θέλω να σταματήσετε να λέτε τέτοια.

ΣΟΦΙΑ: Εντάξει. Ακούω λοιπόν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Νιώθω σαν να με εξετάζετε.

ΣΟΦΙΑ: *(γελάει)* Δεν θέλεις να το ζήσεις αυτό, σε διαβεβαιώ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Πέρσι το καλοκαίρι χώρισα από μια σχέση δύο χρόνων.

ΣΟΦΙΑ: Ποιος το επεδίωξε, εσύ ή εκείνος;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Εκείνος. Είχε παράλληλη σχέση. Δεν είχα καταλάβει τίποτα.

ΣΟΦΙΑ: Οι αιώνιοι άντρες. Κρεμασμένοι από το πουλί τους.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: *(γελάει)* Δεν φανταζόμουν ότι μιλάτε έτσι!

ΣΟΦΙΑ: Λέγε εσύ και θ' ακούσεις κι άλλα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Το βρήκα τυχαία, καθώς κοίταζα τους φίλους του στο φέισμπουκ.

ΣΟΦΙΑ: Και σπιούνος το... πώς το είπες;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Φέισμπουκ.

ΣΟΦΙΑ: Και μετά πώς ήσουν;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Στα πατώματα.

ΣΟΦΙΑ: Χάλια;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Να πεθάνω.

ΣΟΦΙΑ: Και;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ξέδινα στη δουλειά μου.

ΣΟΦΙΑ: Είναι μεγάλο το ινστιτούτο αισθητικής που δουλεύεις;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Που... δούλευα.

ΣΟΦΙΑ: Γιατί; Έφυγες; Νόμιζα...

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Δεν γινόταν αλλιώς.

ΣΟΦΙΑ: Δεν καταλαβαίνω.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Όταν χωρίσαμε με τον Μάνο, περνούσα πολλές ώρες στο ινστιτούτο. Καθόμουν και μετά το ωράριό μου. Ξεχνιόμουν εκεί μέσα. Με τις πελάτισσες, τα μικροπροβλήματά τους, τις παραξενιές τους...

ΣΟΦΙΑ: Το καλύτερο φάρμακο για τη στενοχώρια είναι οι άλλοι άνθρωποι. Να το θυμάσαι αυτό. *(πιάνει το στήθος της)* Ωχ...

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τι πάθατε;

ΣΟΦΙΑ: *(κρατώντας το στήθος της και βογκώντας ελαφρά)* Τίποτα... Καλά είμαι... Ένα πονάκι... Θα περάσει...

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Θέλετε να σας φέρω λίγο νερό;

ΣΟΦΙΑ: Ναι... Ευχαριστώ...

[Η Αντιγόνη φεύγει. Η Σοφία διπλώνεται στην πολυθρόνα της και κάνει μορφασμούς πόνου. Φαίνεται πως αρχίζει να ιδρώνει. Σκουπίζει με την παλάμη της το μέτωπό της. Επιστρέφει η Αντιγόνη με ένα ποτήρι νερό].

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Μα εσείς έχετε γίνει μούσκειμα στον ιδρώτα! Πιείτε λίγο νεράκι.

[Της δίνει νερό. Η Σοφία αναπνέει κάπως έντονα].

ΣΟΦΙΑ: Αχ... Σ' ευχαριστώ, παιδί μου... Δεν νιώθω πολύ καλά. Σα να έχω λίγη δύσπνοια.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Να πάρω τον γιατρό;

[Η Σοφία δυσπνροεί εμφανώς].

ΣΟΦΙΑ: Όχι... Θα μου περάσει... Φέρε να μου μετρήσεις το ζάχαρο.

[Η Αντιγόνη τρέχει μέσα στο σπίτι. Επιστρέφει με το μηχανάκι σακχάρου].

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Δώστε μου το χέρι σας. Μα... εσείς έχετε παγώσει!

ΣΟΦΙΑ: Μέτρα μου το ζάχαρο, μην έχω καμιά υπογλυκαιμία. *(πιάνει πάλι το στήθος της)* Αααααααα... Πονάω...

[Η Αντιγόνη της μετράει το ζάχαρο].

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: 145 γράφει. Καλό δεν είναι;

ΣΟΦΙΑ: *(βαριανασαίνοντας)* Ναι... Φέρε και το πιεσόμετρο... Αχ, παιδί μου, δεν είμαι καλά...

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: *(τρομοκρατημένη)* Όλα θα πάνε καλά... Μη φοβάστε...

ΣΟΦΙΑ: Δεν φοβάμαι... Δεν φοβάμαι τίποτα... Απλώς ας σταματήσει αυτός ο πόνος...

[Η Αντιγόνη τρέχει πάλι μέσα και φέρνει το πιεσόμετρο. Μετράει την πίεση της Σοφίας].

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Έχετε υψηλή πίεση.

ΣΟΦΙΑ: Πόσο;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: 200 με 140.

ΣΟΦΙΑ: Ωχ... Γι' αυτό νιώθω έτσι χάλια. Πήγαινε στο κομοδίνο μου και φέρε τα χάπια που έχω πάνω πάνω. Στο κουτί γράφει «της πίεσεως».

[Η Αντιγόνη τρέχει πάλι μέσα και φέρνει τα χάπια. Δίνει στη Σοφία ένα χάπι μαζί με νερό].

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Πώς νιώθετε;

ΣΟΦΙΑ: Ωχ... Μου κόβεται η ανάσα... Δεν μου φτάνει ο αέρας...

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: *(πανικοβλημένη)* Τι να κάνω, κυρία Σοφία; Να πάρω τον Πέτρο;

ΣΟΦΙΑ: Τι να... μου κάνει... από εκεί... Τζάμπα... θα τον ανησυχήσεις...

[Η Σοφία διπλώνεται στην πολυθρόνα. Προσπαθεί να πάρει ανάσα].

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τι να κάνω; Να πάρω το 166;

ΣΟΦΙΑ: Δεν ξέρω... Δεν είμαι καλά... *(η αναπνοή της έχει σχεδόν γίνει ρόγχος)*

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: *(παίρνει το κινητό και καλεί ένα νούμερο)* Τι αναμονή, ρε γαμώτο;

ΣΟΦΙΑ: Αχ... Τελειώνω, παιδί μου...

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: *(κρατάει με το ένα χέρι το τηλέφωνο και με το άλλο χαϊδεύει το χέρι της Σοφίας)* Κάντε κουράγιο... Θα γίνετε καλά. Και θα σας πω όλη την ιστορία μου.

ΣΟΦΙΑ: Αχ, παιδί μου... Ντρέπομαι...

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Μην ντρέπεστε... Εγώ σας αγαπώ. Σας βλέπω σαν τη γιαγιά μου.

ΣΟΦΙΑ: Νομίζω ότι... κατουρήθηκα...

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Μην ανησυχείτε. Θα σας καθαρίσω. *(μιλάει στο κινητό)* Ναι; 166; Έχω άρρωστη τη... γιαγιά μου... Έχει δύσπνοια. Όχι, δεν έχει πυρετό. Ούτε βήχα. Ζάχαρο έχει και πίεση. Ναι... Σας παρακαλώ... Όσο πιο γρήγορα γίνεται... Ανθέων 56.

ΣΟΦΙΑ: Το κουδούνι... γράφει... Αλεξίου.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Με ακούτε; Το κουδούνι γράφει Αλεξίου. Ναι... Ευχαριστώ... Περιμένουμε.

[Η Αντιγόνη αγκαλιάζει την κυρία Σοφία που συνεχίζει να βαριανασαίνει].

ΤΕΛΟΣ ΣΚΗΝΗΣ

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

Η Σοφία καθισμένη στην πολυθρόνα της. Η Αντιγόνη της διαβάζει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: «[...] Έχεις την εντύπωση πως είσαι άτροπη. Να' ξερες, κακομοίρα μου, τι σε περιμένει! Σε λίγο θα'σαι μόνο Εκάβη». Κι έπεσα που λες στο μαξιλάρι κι έκλαψα πικρά. «Αγία μου Αναστασία», είπα. «Συ που προείπες την καταστροφή μου, δε μπορούσες και να την αποτρέψεις;» Μα τι να σου κάνει κι η Αγία, τι να σου κάνει κι ο θεός ο ίδιος; Με προειδοποίησαν. Από μένα εξηρτάτο ν' ανοίξω τα μάτια μου και να λάβω τα μέτρα μου. Μα εγώ, περήφανη, εκώφευσα...»

ΣΟΦΙΑ: Μέχρι εκεί. Φτάνει για τώρα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Μου αρέσει αυτό το βιβλίο.

ΣΟΦΙΑ: Ο Ταχτσής ήταν μεγάλος συγγραφέας. Πήγε χαμένος όμως.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Γιατί;

ΣΟΦΙΑ: Τον σκότωσαν. Ήταν ομοφυλόφιλος. Βρέθηκε στραγγαλισμένος στο σπίτι του.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Φοβερό.

ΣΟΦΙΑ: Άδικο. Να μη μπορούμε να χωρέσουμε τριγύρω μας τη διαφορετικότητα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Με εκπλήσσετε. Οι άνθρωποι της ηλικίας σας συνήθως σκέφτονται αλλιώς.

ΣΟΦΙΑ: (γελάει) Και ποιος σου είπε ότι εγώ είμαι άνθρωπος της ηλικίας μου;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: (γελάει δυνατά) Αυτό ξαναπείτε το...

[Μικρή σιωπή]

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Κυρία Σοφία...

ΣΟΦΙΑ: Ορίστε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Πόσο χαίρομαι που γίνατε καλά! Τρόμαξα πολύ προχθές.

ΣΟΦΙΑ: Ένιωθα χάλια. Μερικές στιγμές νόμιζα πως θα πεθάνω.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Και πόσες ώρες κάτσαμε στα Επείγοντα... Αιώνας μου φάνηκε.

ΣΟΦΙΑ: Αυτή η επιδημία έχει φέρει τ' απάνω κάτω.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Δεν μπορούσατε να το δείτε, αλλά όλοι φορούσαν μάσκες και είχαν τρομαγμένη όψη.

ΣΟΦΙΑ: Ευτυχώς που δεν χρειάστηκε να με κρατήσουν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Πάω να φέρω το πιεσόμετρο. Δεν μετρηθήκατε από το πρωί.

ΣΟΦΙΑ: Καλή θα είναι η πίεση. Δεν νιώθω τίποτα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Θα δούμε.

[Φεύγει και επιστρέφει με το πιεσόμετρο. Μετράει την πίεση της Σοφίας].

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: 130 με 80. Πολύ καλή.

ΣΟΦΙΑ: Σου το είπα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Την ώρα που κοιμόσαστε, πήρε ο Πέτρος στο skype.

ΣΟΦΙΑ: Δεν φαντάζομαι να του πρόλαβες τίποτα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Όχι.

ΣΟΦΙΑ: Δεν θέλω να έχει και τη δική μου έννοια. Αρριετά κουβαλάει στο κεφάλι του.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Είπε ότι έχει εφημερία σήμερα.

ΣΟΦΙΑ: Και πότε δεν έχει...

[Σιωπή]

ΣΟΦΙΑ: Αντιγόνη...

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ορίστε.

ΣΟΦΙΑ: Θυμάσαι προχθές, την ώρα που άρχισα να μην είμαι καλά...

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τι έχετε; Νιώθετε πάλι κάτι;

ΣΟΦΙΑ: Μη φοβάσαι. Καλά είμαι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Να μου πείτε αν νιώσετε οτιδήποτε.

ΣΟΦΙΑ: Είχε αρχίσει να μου λες κάτι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τι; Δεν θυμάμαι.

ΣΟΦΙΑ: Για τον φίλο σου. Που χωρίσατε. Και για τη δουλειά σου.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: *(γελάει)* Η δύσπνοια δύσπνοια, αλλά το μυαλό ξυράφι!

ΣΟΦΙΑ: Δόξα τω θεώ. Το μυαλό μου το έχω ολόκληρο.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Θα σας τα πω. Προχθές, καθώς περίμενα τους γιατρούς, σκεφτόμουν...

ΣΟΦΙΑ: Σου έχω πει να με θεωρείς γιαγιά σου.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Αυτό σκεφτόμουν! Σας νιώθω σαν γιαγιά μου.

ΣΟΦΙΑ: Ωραία. Πες μου, λοιπόν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Είστε όμως πολύ επίμονη γιαγιά.

ΣΟΦΙΑ: Όχι επίμονη. Βιαστική.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Γιατί;

ΣΟΦΙΑ: Μήπως δεν προλάβω.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Να μην προλάβετε τι;

ΣΟΦΙΑ: Να σε συμβουλευσω. Να σε βοηθήσω. Είδες ότι εμείς οι γέροι κρεμόμαστε από μια κλωστή. Κόπηκε η κλωστή, πάει η γιαγιά.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Θα σας μιλήσω. Όμως θέλω να σταματήσετε να λέτε τέτοια.

ΣΟΦΙΑ: *(γελάει)* It's a deal! Ο Πέτρος το λέει αυτό, όταν διαφωνούν με την Μπεατρίς. It's a deal, λοιπόν!

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Σας είχα πει για τον Μάνο.

ΣΟΦΙΑ: Τον... πρώην. Που είχε κι άλλη σχέση.

[Χτυπάει το κινητό της Αντιγόνης].

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: *(κοιτάζει το κινητό)* Όχι, πάλι, ρε γαμώτο...

ΣΟΦΙΑ: Τι έγινε;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Πάλι αυτή...

ΣΟΦΙΑ: Ποια;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Θα σας πω... Περιμένετε...

[Σηκώνεται και πηγαίνει παράμερα. Απαντάει το κινητό].

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τι θέλεις πάλι;.... Σου είπα να μην με ξαναπάρεις.... Δεν θέλω... Ούτε έτσι... Θα βρω κάτι άλλο... Σταμάτα να τα λες αυτά... Μπορείς να μη με ενοχλείς; Ε, πώς δεν με ενοχλείς! Όχι! Εγώ δεν θέλω ούτε να σε ακούω. Άντε, παράτα με, ρε παιδί μου! Βρες καμία άλλη που να τα θέλει.... Είσαι ψεύτρα! Ποτέ δεν σου είπα κάτι τέτοιο. Λοιπόν, άκου... Θα το πω στον πατέρα μου... Να τελειώνουμε... Θα βρεις τον μπελά σου. Δεν σου υποσχέθηκα τίποτα! Και δεν ήξερα τότε. Τέλος! Κλείνω! Κλείνω! Ουφ! Μαλακισμένη!

[Η Αντιγόνη κλείνει το κινητό. Έρχεται κοντά στη Σοφία και κάθεται στον καναπέ. Μένει για λίγο σιωπηλή και ξαφνικά αρχίζει να ουρλιάζει μανιασμένα].

ΣΟΦΙΑ: Παιδί μου, τι έπαθες; Ηρέμησε. Γιατί ξεφώνιζες έτσι; Με κάνεις και τρομάζω!

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Με συγχωρείτε. Ξέφυγα.

ΣΟΦΙΑ: Αν αισθάνεσαι ότι σε βοηθάει, δεν με πειράζει. Κάνε και κωλοτούμπες! Μόνο εξήγησέ μου τι συμβαίνει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Με τρελαίνει η επιμονή αυτής της γυναίκας!

ΣΟΦΙΑ: Ποια γυναίκα είναι αυτή;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Η διευθύντρια του κέντρου που δούλευα.

ΣΟΦΙΑ: Και τι θέλει;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Να γυρίσω στη δουλειά.

ΣΟΦΙΑ: Μα δεν είναι κλειστά;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Όταν ανοίξουν.

ΣΟΦΙΑ: Κι εσύ δεν θα γυρίσεις;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Με τίποτα. Ούτε με σφαίρες.

ΣΟΦΙΑ: Γιατί έφυγες;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Μου την έπεσε.

ΣΟΦΙΑ: Ποιος;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Η διευθύντρια.

ΣΟΦΙΑ: Ήμαρτον, Παναγία μου! Τι άλλο θ' ακούσω;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Στην αρχή μου παρίστανε τη φίλη. Μιλάγαμε πολύ. Ήταν ο πρώτος καιρός που είχα χωρίσει. Την εμπιστεύτηκα.

ΣΟΦΙΑ: Δεν έχεις άλλες φίλες;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Έχουμε χαθεί με τις φίλες μου. Όσο ήμουν με τον Μάνο τις είχα παραμελήσει. Στο τέλος με έφτυσαν κι αυτές.

ΣΟΦΙΑ: Είμαστε εγωίστριες οι γυναίκες. Δεν ανεχόμαστε δεύτερα ρολάκια. Και πώς έγινε η παρενόχληση;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τον πρώτο καιρό στη δουλειά ήμουν αδέξια. Έκανα ζημιές. Ευτυχώς όχι στις πελάτισσες!

ΣΟΦΙΑ: Στραβάδι σα να λέμε...

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: *(γελάει)* Ακριβώς!

ΣΟΦΙΑ: Και;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Εκείνη ήταν καλή μαζί μου. Ανεκτική. Μου έδειχνε μεγάλη συμπάθεια.

ΣΟΦΙΑ: Πόσων χρονών είναι;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Καμιά σαρανταπενταριά. Εντυπωσιακή εμφάνιση για την ηλικία της.

ΣΟΦΙΑ: Δεν της φαίνεται ότι προτιμάει τις γυναίκες;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Δεν μου είχε περάσει καθόλου από το μυαλό.

ΣΟΦΙΑ: Και πώς το κατάλαβες;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Αν σας πω, θα με πάρετε για ηλίθια.

ΣΟΦΙΑ: Για πες...

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Κυρία Σοφία...

ΣΟΦΙΑ: Ναι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Θέλω να πιω κάτι. Να βάλω λίγο από εκείνο το κόκκινο κρασί που έχετε στο ψυγείο;

ΣΟΦΙΑ: Το ρωτάς, παιδί μου; Φέρε δύο ποτήρια και βάλε μου κι εμένα μια γουλίτσα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Μα κάνει;

ΣΟΦΙΑ: Μια γουλίτσα, ίσα να το μυρίσω. Να σου κάνω παρέα.

[Η Αντιγόνη φεύγει και επιστρέφει με δύο ποτήρια κρασί. Δίνει το ένα στη Σοφία].

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Μην το πιείτε μονορούφι.

ΣΟΦΙΑ: Σου είπα, μια γουλιά θα πιω. *(πίνει μια γουλιά)* Ναι, ορίστε. Αυτό ήταν. Για τη μυρωδιά.

[Η Αντιγόνη παίρνει το ποτήρι από τα χέρια της Σοφίας και το ακουμπάει στο τραπέζι].

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: *(πίνει από το ποτήρι της)* Μετά από κανένα μήνα που ήμουν στη δουλειά, γνώρισα κάποιον.

ΣΟΦΙΑ: Μπράβο. Καλός;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τον γνώρισα στο φέισμπουκ.

ΣΟΦΙΑ: Μου το ξανάπες αυτό το φ...

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Φέισμπουκ. Είναι μέσο κοινωνικής δικτύωσης.

ΣΟΦΙΑ: Όπως το skype που μιλάμε με τον Πέτρο;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Όχι τόσο άμεσο. Στο φέισμπουκ φτιάχνεις ένα προφίλ, βάζεις φωτογραφίες, γράφεις ό, τι θέλεις και κάνεις αιτήματα φιλίας σε όποιους θέλεις.

ΣΟΦΙΑ: Μόνο γνωστούς ή και αγνώστους;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Και αγνώστους. Έτσι μου έκανε και μένα αίτημα ο Τάσος.

ΣΟΦΙΑ: Χωρίς να τον ξέρεις καθόλου; Μόνο απ' ό, τι έβλεπες στο φέι... δεν μπορώ και να το πω.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Φέισ-μπουκ. Φατσοβιβλίο.

ΣΟΦΙΑ: Τι άθλια απόδοση... «Βιβλίο των προσώπων» είναι καλύτερο.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Συνήθως όταν δέχεσαι αίτημα από έναν άγνωστο, κοιτάς να έχεις κάποιους κοινούς φίλους. Ο Τάσος όμως δεν είχε φανερούς τους φίλους του.

ΣΟΦΙΑ: *(γελάει)* Και κρυφίνους ο Τάσος...

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Μιλούσαμε πολύ καιρό. Μήνες. Πρωί βράδυ. Στο τέλος συνέχεια.

ΣΟΦΙΑ: Και στη δουλειά;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Συνέχεια, σας λέω. Όπου βρισκόμουν του έγγραφα.

ΣΟΦΙΑ: Τι του έγγραφες;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τα πάντα. Μιλούσαμε πολύ. Έμπαινε στην ψυχή μου με τα λόγια του. Είχα τρελαθεί μαζί του. Πρώτη φορά γνώριζα τόσο ευαίσθητο άνδρα.

ΣΟΦΙΑ: Υπάρχουν και τέτοιοι. Απλώς τους κυνηγάς με το ντουφέκι... *(γελάει)*

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ήμουν τρελά ερωτευμένη.

ΣΟΦΙΑ: Με ένα... προφίλ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Με αυτόν που ήταν πίσω από το προφίλ. Του ζήτησα να βρεθούμε από κοντά.

ΣΟΦΙΑ: Και;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ήταν διστακτικός. Φοβόταν μήπως «χαλάσουμε τη μαγεία».

ΣΟΦΙΑ: Τι μπουρδες είναι αυτά; Κάτι δεν μ' αρέσει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Πού ν' ακούσετε παρακάτω... Επέμενα να βρεθούμε. Μου έγγραφε ότι είναι ντροπαλός. Ότι ήθελε να γνωρίσει το κορμί μου πριν με δει από κοντά.

ΣΟΦΙΑ: Κι εσύ ανταποκρινόσουν σε αυτές τις βλακείες;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Δυστυχώς ναι. Ήμουν τυφλή.

ΣΟΦΙΑ: Κι εγώ τυφλή είμαι, αλλά καταλαβαίνω ότι κάτι βρωμάει στην ιστορία αυτή.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Αρχίσαμε να κάνουμε σεξ.

ΣΟΦΙΑ: Άρα συναντηθήκατε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Όχι. Cybersex.

ΣΟΦΙΑ: Τι πράγμα; Πώς το είπες;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Σεξ στο διαδίκτυο. Κάναμε την ερωτική πράξη με λόγια.

ΣΟΦΙΑ: Τι άλλο θ' ακούσω, Χριστέ μου;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ήμουν τόσο τρελαμένη. Είχα οργασμούς μπροστά στο λάπτοπ.

ΣΟΦΙΑ: Μα τω θεώ είστε περιεργη γενιά. Οργασμό μπροστά στο λάπτοπ!
(γελάει)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Αχ, κυρία Σοφία, μη γελάτε...

ΣΟΦΙΑ: Με συγχωρείς, παιδί μου, αλλά όλα αυτά μου ακούγονται σαν επιστημονική φαντασία.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Να μην σας τα πολυλογώ, έτσι πήγαινε το πράγμα για κανένα εξάμηνο.

ΣΟΦΙΑ: Δεν σοβαρολογείς.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Δυστυχώς.

ΣΟΦΙΑ: Και δεν επιδιώξατε να συναντηθείτε; Να δει ο ένας το πρόσωπο του άλλου από κοντά; Μήπως ήταν παντρεμένος;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Κάτι τέτοιο υποψιάστηκα κι εγώ. Του είπα ότι δεν με πειράζει. Ότι ήθελα να τον δω, έστω κι αν ήξερα ότι είχε κι άλλη σχέση.

ΣΟΦΙΑ: Δέχτηκε;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Έβρισκε συνέχεια δικαιολογίες. Κι όσο δεν τον έβλεπα, τόσο περισσότερο τρελαινόμουν μαζί του.

ΣΟΦΙΑ: Όλα αυτά τα συζητούσες με κάποιον;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Με τη διευθύντριά μου, την Αναστασία.

ΣΟΦΙΑ: Πριν σε παρενοχλήσει, εννοείται.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ναι. Ήμαστε φίλες τότε. Έτσι νόμιζα.

ΣΟΦΙΑ: Σε συμβούλευε;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Σα μεγαλύτερη και πιο έμπειρη.

ΣΟΦΙΑ: Δεν σε είχε όμως προσεγγίσει με πονηρό τρόπο.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Όχι, καθόλου. Ή, τουλάχιστον, δεν είχα αισθανθεί κάτι. Το μεγάλο σοκ το έπαθα, όταν κατάλαβα την αλήθεια.

ΣΟΦΙΑ: Δηλαδή;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ο Τάσος ήταν εκείνη.

ΣΟΦΙΑ: Ήμαρτον, Παναγία μου! Θα με αφήσεις στον τόπο με αυτά που μου λες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Πέτυχα το φέισμπουκ ανοιχτό στο γραφείο της. Άθελά μου κοίταξα και είδα το προφίλ της ως Τάσος. Κόντεψα να μείνω!

ΣΟΦΙΑ: Τι ανώμαλη! Και δεν λέω για την ιδιαιτερότητά της. Ποτέ δεν με πείραζαν αυτά. Λέω για τη μηχανορραφία της, την ανεντιμότητά της. Το παιχνίδι που σου έστησε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Κατέρρευσα. Νόμιζα ότι θα πέθαινα. Ήμουν άρρωστη, κουρέλι.

ΣΟΦΙΑ: Φυσικό είναι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Καπάκι, έσκασε η επιδημία. Η αγγελία σας μου φάνηκε το καλύτερο καταφύγιο. Θα πάω εκεί, σιέφτηκα, να φροντίζω αυτή τη γυναίκα, να μην βγαίνω ποτέ, να κρυφτώ απ' όλους.

ΣΟΦΙΑ: Και πώς είναι το... καταφύγιο;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Δεν ξέρω αν θα με πιστέψετε, αλλά νιώθω πολύ καλύτερα.

ΣΟΦΙΑ: Ακούγεσαι. Ιδίως τις τελευταίες μέρες...

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Από εκείνη την ημέρα στο νοσοκομείο.

ΣΟΦΙΑ: *(γελάει)* Γιατί; Σ' εξέτασαν κι εσένα; Σου δώσανε κανένα φάρμακο;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Εσείς μου το δώσατε το φάρμακο.

ΣΟΦΙΑ: Εγώ; Τίτι τρόπω;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ορίστε;

ΣΟΦΙΑ: Με ποιον τρόπο εννοώ. Πανάθεμά σας οι νέοι, δεν καταλαβαίνετε ελληνικά...

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Φοβήθηκα ότι θα πεθαίνατε. Και ένιωσα... μη γελάσετε... ότι όλα τα δικά μου ήταν ασήμαντα. Φοβήθηκα ότι θα σας χάσω. Και τα ξέχασα όλα τα άλλα.

ΣΟΦΙΑ: Αντιγονάκι μου, έλα να σε αγκαλιάσω...

[Η Αντιγόνη πηγαίνει κοντά στη Σοφία. Γονατίζει και βάζει το κεφάλι της στα πόδια της Σοφίας].

ΣΟΦΙΑ: Να μην στενοχωριέσαι για κανέναν. Να πιστεύεις στον εαυτό σου και να τον αγαπάς. Τότε θα έρθει και η αγάπη από τους άλλους.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Κυρία Σοφία, πόσο μου αρέσει όταν μου μιλάτε. Με ηρεμείτε.

ΣΟΦΙΑ: Η ζωή είναι μεγάλη και όμορφη, Αντιγόνη μου. Όλα θα τα ζήσεις. Αρκεί να το πιστέψεις.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Δεν ξέρω. Νιώθω χαμένη. Κομμάτια.

ΣΟΦΙΑ: Θα σου περάσει. Και θα βγεις πάλι στο φως.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Μακάρι.

ΣΟΦΙΑ: Άντε τώρα να φέρεις κάτι να μου διαβάσεις.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τι θέλετε;

ΣΟΦΙΑ: Διάλεξε μόνη σου ένα βιβλίο που σου φαίνεται ενδιαφέρον.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Δεν ξέρω. Μέσα σε τόσα βιβλία...

ΣΟΦΙΑ: Έχεις όσο χρόνο θέλεις. Περιμένω εγώ. Είμαι περίεργη τι θα διαλέξεις.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Εντάξει, λοιπόν. Ελπίζω να μην απογοητευτείτε.

ΣΟΦΙΑ: Ό, τι έχω στις βιβλιοθήκες μου το αγαπώ πολύ. Διάλεξε ελεύθερα. Με το δικό σου γούστο.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ωραία. Περιμένετε εδώ.

ΣΟΦΙΑ: Αυτό είναι σίγουρο. Δεν θα πάω πουθενά.

[Η Αντιγόνη ψάχνει τη βιβλιοθήκη].

ΣΟΦΙΑ: Αντιγόνη...

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ορίστε;

ΣΟΦΙΑ: Δεν είδαμε τα κρούσματα σήμερα. Το ξεχάσαμε τελείως...

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Πειράζει; Ας μην τα δούμε μία μέρα...

ΣΟΦΙΑ: Όχι, δεν πειράζει. Έχεις δίκιο.

ΤΕΛΟΣ ΣΚΗΝΗΣ

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ

Η Σοφία στην πολυθρόνα της και η Αντιγόνη της διαβάζει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: «...Η πόρτα της νοικοκυράς ήταν κλειστή. Μπήκε στο καμαράκι του κι έπεσε στο ντιβάνι, όπως ήταν. Δεν κοιμόταν, τον είχε πιάσει όμως κάτι σαν λήθαργος. Αν έμπαινε κανένας κείνη την ώρα στο δωμάτιό του, θα τινάζόταν αμέσως απάνω και θα' βάζε τις φωνές. Ξέφτια κι αποκόμματα από κάποιες σκέψεις ολόένα μωρηγκιάζανε στο κεφάλι του, όμως αυτός δεν μπορούσε ούτε ν' αρπάξει καμιά, ούτε σε καμιά να σταματήσει, παρόλο που προσπάθησε αρκετές φορές». Τέλειωσε το κεφάλαιο.

ΣΟΦΙΑ: Φτάνει. Άστο να κουβεντιάσουμε λίγο.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Πολύ ωραίο βιβλίο.

ΣΟΦΙΑ: Ο Ντοστογιέφσκι είναι για μένα ο μεγαλύτερος συγγραφέας όλων των εποχών. Διεισδύει στην ψυχή των χαρακτήρων του.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Πραγματικά. Σαν να είμαι μέσα στο μυαλό του...
Ρασκόλνικοφ. Σωστά δεν τον λέω;

ΣΟΦΙΑ: Ναι. Ρασκόλνικοφ. Τραγική φιγούρα. Παρ' το στο δωμάτιό σου να το διαβάσεις.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Αλήθεια; Τέλεια!

ΣΟΦΙΑ: Όταν είναι να φύγεις, θέλω να διαλέξεις όσα βιβλία σου αρέσουν και να τα πάρεις για δικά σου. Να έχεις κάτι από μένα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Αλήθεια, τι θα κάνετε μόλις τελειώσει η καραντίνα; Ποιος θα σας βοηθάει;

ΣΟΦΙΑ: Φαντάζομαι θα γυρίσει η Αλεξάνδρα, η κοπέλα που είχα. Ερχόταν τα πρωινά μέχρι τις δύο και τα απογεύματα μέχρι τις δέκα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Και τα βράδια;

ΣΟΦΙΑ: Τα βράδια έμενα μόνη μου. Αφού κοιμάμαι, τι να την κάνω;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Κι αν χρειαζόσαστε κάτι;

ΣΟΦΙΑ: Φρόντιζα να μη χρειάζομαι.

[Σιωπή]

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Πρέπει κι εγώ να βρω δουλειά.

ΣΟΦΙΑ: Είδες τίποτα;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Μπα. Αυτόν τον καιρό είναι όλα παγωμένα.

ΣΟΦΙΑ: Μην ανησυχείς. Θα ξεπαγώσουν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Πολύ αισιόδοξη είστε.

ΣΟΦΙΑ: Πάντα. Αυτό με βοηθάει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Μακάρι να ήμουν κι εγώ έτσι.

ΣΟΦΙΑ: Κάποιος κάποτε με έλεγε «ηλιόλουστη». Για την αισιόδοξία μου και τη θετική μου σκέψη.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ηλιόλουστη; Υπέροχο. Άντρας σας το έλεγε;

ΣΟΦΙΑ: Ναι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ο σύζυγός σας;

ΣΟΦΙΑ: Όχι. Ο Σπύρος με έλεγε σκέτο Σοφία ή καμιά φορά «στρατηγό».

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: *(γελάει)* Στρατηγό! Τι πλάκια!

ΣΟΦΙΑ: Είχε χιούμορ, τρομάρα του!

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τον αγαπούσατε;

ΣΟΦΙΑ: Πολύ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τον είχατε ερωτευτεί;

ΣΟΦΙΑ: Όχι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Και πώς... Εννοώ πώς μπορείτε και με συμβουλευέτε για όλα αυτά; Αν δεν έχετε ερωτευτεί.

ΣΟΦΙΑ: Είπα ότι δεν είχα ερωτευτεί τον Σπύρο. Όχι ότι δεν είχα ερωτευτεί.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Με μπερδεύετε. Ο σύζυγός σας δεν ήταν ο μοναδικός άντρας στη ζωή σας; Έτσι είχατε πει.

ΣΟΦΙΑ: *(γελάει)* Μπερδεύεται το μυαλό, παιδί μου. Με τόσο σιοτάδι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: *(γελάει)* Κυρία Σοφία, νομίζω ότι με δουλεύετε. Το μυαλό σας είναι ξυράφι. Κάτι μου κρύβετε.

ΣΟΦΙΑ: Ε, λοιπόν, ναι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τι ναι;

ΣΟΦΙΑ: Σου έκρυφα κάτι. Τον Άγγελο.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ποιος ήταν ο Άγγελος;

ΣΟΦΙΑ: Ο ένας και μοναδικός μου έρωτας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Σας έπιασα! Είπα κι εγώ...

ΣΟΦΙΑ: Ήταν το καλοκαίρι πριν παντρευτώ. Ο Σπύρος είχε ειδηλώσει το ενδιαφέρον του. Με φλέρταρε ευγενικά. Εγώ δεν άφηνα πολλά περιθώρια.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Βγαίνατε μαζί του;

ΣΟΦΙΑ: Εκείνον τον καιρό όχι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Και ο Άγγελος;

ΣΟΦΙΑ: Ήταν μεγαλύτερός μου. Ζωγράφος. Και παντρεμένος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Α, μάλιστα.

ΣΟΦΙΑ: Τον γνώρισα σε μια έκθεση. Συζητήσαμε για τα έργα του. Του έκανα κάποιες παρατηρήσεις. Είπε ότι κανείς μέχρι τότε δεν είχε δει τόσο βαθιά μέσα στους πίνακές του όσο εγώ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Φαντάζομαι τι σχόλια θα του είχατε κάνει.

ΣΟΦΙΑ: Μπα. Οι άντρες λένε κάτι τέτοιες μπαρούφες, όταν ορέγονται να πηδήξουν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: *(γελάει)* Κυρία Σοφία...

ΣΟΦΙΑ: Τι γελάς; Ψέματα είναι;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Καθόλου. Και τελικά;

ΣΟΦΙΑ: Τελικά καταλήξαμε στο κρεβάτι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Αλήθεια;

ΣΟΦΙΑ: Πολλές φορές. Με φλογερό πάθος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ήταν... καλά; Εννοώ...

ΣΟΦΙΑ: Ήταν υπέροχα. Ο Άγγελος ήταν εξαιρετικός εραστής. Με ανέβαζε στον ουρανό. Κατάφερε να με κρατάει πλημμυρισμένη από μια χαμηλής έντασης ηδονή μέχρι που μια στιγμή έκανε αυτό το τσαφ... και νόμιζα ότι θα εκραγώ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τι ωραία που τα περιγράφετε... Τόσο ζωντανά. Λες και ήταν χθες που το ζήσατε.

ΣΟΦΙΑ: (τραγουδάει) «Λες και ήταν χθες/ λες και ήταν χθες...»

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Είναι τραγούδι;

ΣΟΦΙΑ: Ναι. Του Νίκου Γούναρη.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ωραίο ακούγεται.

ΣΟΦΙΑ: Πανέμορφο.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: (ψάχνει στο λάπτοπ και βρίσκει το τραγούδι) Το βρήκα. Νάτο!

[Ακούγεται το τραγούδι του Νίκου Γούναρη]

ΣΟΦΙΑ: Αντιγόνη... Σήκωσέ με... Να το χορέψουμε!

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: (γελάει) Τι λέτε;

ΣΟΦΙΑ: Έλα, γρήγορα. Θα τελειώσει...

[Η Αντιγόνη σηκώνει τη Σοφία. Πιάνονται και αρχίζουν να χορεύουν βαλς].

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: (γελάει) Θα τρελαθώ!....

ΣΟΦΙΑ: (τραγουδάει) «Λες και ήταν χθες/ λες και ήταν χθες...»

[Χορεύουν για λίγο. Η Σοφία λαχανιάζει. Σταματούν. Η Αντιγόνη τη βάζει στην πολυθρόνα της].

ΣΟΦΙΑ: (λαχανιασμένη) Τι ωραία! Καταπληκτικό!

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τέλειο είναι! Δεν το είχα ξανακούσει.

ΣΟΦΙΑ: Είχε πολύ ωραία τραγούδια αυτή η εποχή.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Όμως δεν μου τελειώσατε για τον Άγγελο...

ΣΟΦΙΑ: Συναντιόμαστε για ένα μήνα περίπου. Πάντα στο κρεβάτι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Άλλα μου λέγατε στην αρχή...

ΣΟΦΙΑ: Τι έλεγα;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ότι ο σύζυγός σας ήταν ο πρώτος και μοναδικός σας άντρας.

ΣΟΦΙΑ: Έτσι έλεγα; Συγχώρα με, παιδί μου. Γέρικο μυαλό, χρόνια στο σκοτάδι. Ξεκούτιανε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: *(γελάει)* Είστε εσείς μία...

ΣΟΦΙΑ: Ήταν δώρο για μένα αυτός ο άνθρωπος. Κι ας ήξερα ότι δεν είχαμε μέλλον μαζί.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Δεν υπήρχε περίπτωση να χωρίσει;

ΣΟΦΙΑ: Ο Άγγελος ήταν σαν μια χρωματιστή πεταλούδα. Τρουγούσε το νέκταρ των λουλουδιών, χάριζε την ομορφιά του στη φύση και μετά γύριζε στο κουκούλι του.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Σας παράτησε;

ΣΟΦΙΑ: Στον μήνα επάνω. Και έγκυο.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τι πράγμα;

ΣΟΦΙΑ: Ναι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ο Πέτρος...

ΣΟΦΙΑ: Είναι παιδί του Άγγελου.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Το ξέρει;

ΣΟΦΙΑ: Όχι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Μα πώς;

ΣΟΦΙΑ: Αμέσως μετά άρχισα να βλέπω τον Σπύρο. Μου έκανε καλό. Με γιάτρεψε. Ήταν τρυφερός, υποστηρικτικός.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Και καλός...

ΣΟΦΙΑ: Στο κρεβάτι; Ανεπίδεικτος. Καταστροφή. (γελάει)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Κι εσείς; Τι κάνατε; Εννοώ--

ΣΟΦΙΑ: Υποκρινόμουν... (γελάει) Τι άλλο να έκανα; Ήταν τόσο γλυκός, που δεν ήθελα να τον πληγώσω.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Δεν του είπατε ποτέ για το παιδί;

ΣΟΦΙΑ: Του το είπα, όταν κατάλαβα την εγκυμοσύνη. Δεν του το είπα σίγουρα. Όμως του το άφησα ως πιθανότητα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Και πώς το πήρε;

ΣΟΦΙΑ: Το δέχτηκε. Εξάλλου εκείνη την εποχή δεν υπήρχε τρόπος να αποδείξεις την πατρότητα. Δεν θέλησε όμως και να το ψάξει περισσότερο.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Πώς είστε τόσο σίγουρη ότι δεν ήταν εκείνος ο πατέρας του Πέτρου;

ΣΟΦΙΑ: Εκ του αποτελέσματος. Ο Πέτρος έμοιαζε στον Άγγελο. Και με τον Σπύρο δεν κάναμε άλλο παιδί, παρόλο που εγώ το επεδίωκα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Γιατί δεν το είπατε στον γιο σας;

ΣΟΦΙΑ: Δεν χρειαζόταν να φυτέψω ένα αγιάθι στην ψυχή του. Ούτως ή άλλως ο Σπύρος ήταν ο σύζυγός μου.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Δεν μετανιώσατε ποτέ;

ΣΟΦΙΑ: Όχι. Ο Σπύρος ήταν ένας υπέροχος άνθρωπος. Ζήσαμε όμορφα χρόνια.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Αχ, κυρία Σοφία...

ΣΟΦΙΑ: Τι είναι, παιδί μου;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Κοντά σας είμαι τόσο ήρεμη. Σαν να μη χρειάζομαι κανέναν άλλο.

ΣΟΦΙΑ: Μη λες παλαβομάρες. Η ζωή είναι εκεί έξω. Όχι στην καραντίνα μαζί με μια τυφλή γριά.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Μην ξαναπείτε έτσι τον εαυτό σας.

ΣΟΦΙΑ: Είναι η πραγματικότητα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Όχι. Κοντά σας είδα τη ζωή μου αλλιώς. Γιατρεύτηκα από τη μαυρίλα.

ΣΟΦΙΑ: Αυτό είναι καλό.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Καλό, αλλά λίγο. Τελειώνει.

ΣΟΦΙΑ: Γιατί;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Γιατί τελειώνει και η καραντίνα. Τα κρούσματα είναι ελάχιστα πλέον. Αρχίζουν ν' ανοίγουν τα μαγαζιά. Σε λίγο δεν θα με χρειάζεστε.

ΣΟΦΙΑ: Πάντα θα σε χρειάζομαι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Γιατί; Αφού θα έρθει η άλλη κοπέλα.

ΣΟΦΙΑ: Δεν είναι το ίδιο. Με σένα είναι αλλιώς.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Δηλαδή;

ΣΟΦΙΑ: Άκου, Αντιγόνη. Αυτό που θα σου προτείνω το σκέφτομαι πολλές μέρες. Βέβαια, μπορεί να σε τρομάξει η προοπτική, αλλά εγώ θα σου το πω.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Τι πράγμα;

ΣΟΦΙΑ: Να μείνεις μαζί μου.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Πού;

ΣΟΦΙΑ: Τι πού; Εδώ. Το σπίτι είναι μεγάλο. Έχεις το δωμάτιό σου. Θα γλιτώσεις το ενοίκιο, αλλά θα φορτωθείς μια τυφλή γριά.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Την αγαπώ την τυφλή γριά! Δέχομαι.

ΣΟΦΙΑ: Δέχεσαι; Έτσι απλά; Χωρίς δεύτερη σκέψη;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Θα μείνω μαζί σας.

ΣΟΦΙΑ: Αλήθεια; Πόσο χαρούμενη με κάνεις! Αν στο μεταξύ βρεις δουλειά ή... φίλο και θέλεις να φύγεις...

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: (γελάει) Αν γίνουν όλα αυτά, το ξανασυζητάμε!

ΣΟΦΙΑ: Παιδί μου, μου δίνεις τόση χαρά!

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Κι εσείς μου δίνετε δύναμη, κυρία Σοφία. Κοντά σας νιώθω άλλος άνθρωπος.

ΣΟΦΙΑ: Τελικά, η καραντίνα μου βγήκε σε καλό.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Εσείς σε όλα τα πράγματα βρίσκετε κάτι καλό.

ΣΟΦΙΑ: Προσπαθώ.

[Μικρή σιωπή]

ΣΟΦΙΑ: Όμως, Αντιγόνη, αν σε καταπιέζω, να μου το λες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Μα τι λέτε...

ΣΟΦΙΑ: Ξέρω τι λέω. Εμείς οι εκπαιδευτικοί νομίζουμε ότι έχουμε πάντα απέναντί μας μαθητές και τους διδάσκουμε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: *(γελάει)* Να με μάθετε ορθογραφία. Είμαι άσχετη.

ΣΟΦΙΑ: Ευτυχώς που δεν βλέπω πια τα ορθογραφικά λάθη. Τι είχαν δει τα μάτια μου όλα τα χρόνια... *(γελάει)* Ίσως τελικά αυτά να με τύφλωσαν κι όχι το ζάχαρο.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: *(γελάει)* Πλάκα έχετε!

ΣΟΦΙΑ: Πρέπει να το γιορτάσουμε. Πήγαινε να φέρεις το κρασάκι. Και να παραγγείλουμε πίτσα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Μα εσείς δεν τρώτε πολύ για βράδυ.

ΣΟΦΙΑ: Εσύ θα φας. Εγώ θα τσιμπήσω μια ακρούλα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Μήπως να το αφήναμε...

ΣΟΦΙΑ: Όχι, σε παρακαλώ. Όσο ακόμα έβλεπα, ήμουν καλή μαγείρισσα. Θα σου έφτιαχνα απόψε μια μακαρονάδα...

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ωραία. Θα μου μάθετε και να μαγειρεύω.

ΣΟΦΙΑ: Πρέπει να κάνουμε ένα πρόγραμμα, λοιπόν. Ορθογραφία, μαγειρική, διάβασμα, τι άλλο...

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ενημέρωση για τον ιό, skype με τον Πέτρο.

ΣΟΦΙΑ: Να δούμε πώς θα τα προλαβαίνουμε όλα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Θα βρούμε τρόπο. Θα είμαστε γρήγορες.

ΣΟΦΙΑ: Και αποτελεσματικές.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ξεχάσαμε το beauté. Νύχια, μαλλιά.

ΣΟΦΙΑ: Ναι, έχουμε κι αυτά.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Κυρία Σοφία, να σας ζητήσω μια χάρη;

ΣΟΦΙΑ: Ό, τι θέλεις, παιδί μου.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Θα μπορούσα να φέρω εδώ την τηλεόρασή μου;

ΣΟΦΙΑ: Εννοείται. Έτσι κι αλλιώς θα φέρεις όλα σου τα πράγματα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Σωστά. Να βλέπω και τίποτα καμιά φορά.

ΣΟΦΙΑ: Αντιγόνη...

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Ναι;

ΣΟΦΙΑ: Να θυμάσαι ένα πράγμα. Οι εικόνες είναι τριγύρω, όχι στην τηλεόραση. Να μάθεις να τις βλέπεις. Αν το καταφέρεις, θα τις έχεις πάντα μπροστά σου, ακόμα κι όταν πάψουν να υπάρχουν. Η ζωή είναι μια σειρά από εικόνες. Σαν ταινία. Κάνε τη να είναι μεγάλου μήκους και συναρπαστική.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Όπως η δική σας;

ΣΟΦΙΑ: Ναι. Όμως να μην έχει σιοτάδι. Να είναι πάντα λουσμένη στο φως.

[Η Αντιγόνη είναι συγκινημένη. Σκουπίζει αθόρυβα ένα δάκρυ].

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Πάω να φέρω το φυλλάδιο της πιτσαρίας.

ΣΟΦΙΑ: Άντε, γιατί πεινάω σαν λύκος.

ΤΕΛΟΣ